

ABONY

Szerkesztő:

II-ik kerület 460. házszám,
továbbá a lap szellemi részét
illető közlemények küldendők

Kéziratok vissza nem
adtnak

Kiadóhatal

SZERDAHELYI JÁNOS
könyvnyomdája, hová
az előfizetési pénzek, a hi-
vételések és ezeknek díjai
valamint a felszólamlások
küldendők.

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI LAP. — MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési díj:

Helyben házhoz hordva és vidékre küldve egész évre 8 korona, fél évre 4 korona, negyed évre 2 korona. Egyes szám ára 16 fillér

Felelős szerkesztő:
TEMESKÖZY GERZSON.

Főmunkatársak:
VEVERÁN ISTVÁN, BATTIK MIKLÓS.
Kiadótulajdonos: SZERDAHELYI JÁNOS.

Hirdetmények,

nyiltterek, valamint hirdetési díjak, közvetlen a kiadó hiva alhoz küldendők. Nyilttér scra 1 korona.

Hála szavak lapunk mélyen tisztelt olvasóihoz.

1899—1910! Ez a két évszám van bevésve abba az arany tollba, amivel tapunk nemes lelkü olvasói leptek meg évtizedes hírlapírói munkásságom jutalmául.

Amennyi idő ezen két évszám közé esik, annyi ideje, hogy e szerény organum élére állottam, hogy fölvettem azt a tollat, amelyet ft. Viz Zoltán, most kunszentmiklósi plebános, illustris barátom itt letett.

Tíz év nem olyan nagy idő p. o. egy-egy tisztviselőnek, 25—30 évi egy-egy tanítónak 40—50 évi közhasznú munkássága mellett s mi a pálya bérök a határvonal végén? Pár sor írás, hogy mehet nyugalomba a saját keserves filléreiből megalkotott sóvány nyugdíjjal; olyik kap egy pár elismerő szót is s ha jól tudott a közéletben forgolódni, inni és dikiózni, hát egy diszközvacsora sülyeszti le a lüktető élet szinpadáról; nagy ritkán akad egy arany óra, sőt olykor egy metalia is a behorpadt melre, hogy legyen rajta a mi még jobban huzza le . . . le . . .

. . . És mégis jónak látta lapunk idealisan gondolkodó olvasó közönsége, hogy munkatársaim és barátaim közvetítésével egy arany tollat szúrjon abba a hancsikba, a mit az idő vetett hírlapírói munkásságom útja mellett.

Hány 25—30—40—50 évi közéleti és közhasznú munkásság határköve mered jeltelenül a társadalomra a nélkül, hogy de korálatlanságát szégyenlenie kellene, vagy a miatt valakinek, akár egy egész társadalomnak is az önvád eszébe jutna?

Az évek jönnek egy másra lassan, s mennek egymás után sebesen és majd mindenikre esik egy-egy jelentősebb dolog; egyikben egy haszna vehető, munkás egyén roppan össze s válik élő halottá, a másikban egy erős, a társadalom kipróbált alakja áll ki faradtan a küzdők sorából, a harmadikban egy fényes, messzire bevilágító nagy jellem sülyed el az alattomos rossz akarat, vagy egy nagy botrány fertőjében, a negyedikben közéletünk egy herosza dől sirba; majd minden év visz valamit, a mi nekünk kedves volt a mit alig tudunk pótolni, s mindanyiónknak van mit sajnálni, fájlalni

az elsuhanó években, ha egyebet nem, magát az évet, mint meghatározott idő mennyiséget az én életemből, a tiédből, az övéből s mind azokéból, akik lelkünkhez közelebb állanak és vajni ritkán hoz örömet és meglepetést.

És a mint az idő folyásának czollstokja, az év, tized, huszat, ötvenet mér egy-egy, előbb küzdő és haladó individuum közéleti pályáján, a mérték egy pillanatra meg áll, mintha biztatást, lökést varna, hogy tovább, előre a megkezdett irányban, vagy — ne tovább, mert úgy is céltalan, úgy sem bírod.

Ezek a pillanatnyi szünetek igen alkalmasak arra, hogy eldöljön egy-egy valaminre termelt egyénnek sorsa, hogy mehet-e tovább, elől, anélkül, hogy a hivatottabbakat ne hátráltassa, ne gátolja az előre törekvésben, a vezetésben; hogy az idő mérheti-e tovább azt az utat, a melyen tevékenységével kár és neveltségesség nélkül haladhat.

Baconádi szeretett barátom és ujságíró collegám mondotta felköszöntőjében, hogy senki sem tarthatja magát legilletékesebbnek

TÁRCA.

A nóta.

Mikor még semmi sem volt a világon,
Csupán a nap, a hold, a csillagok,
Ezen a bolygón hajnal és alkonytájon
Mar muzsikáltak kóbor viharok.
Zugott a szélvész, jajgatva meg sirva,
Egyszer bánattal, máskor meg vigao.
A mindenség lüktető szive langolt,
A szilaj orkánek bus dalaiban.

S az első elátkozott földi lélek,
Ki árva járta a kalváriát,
Ugy leste el titkon az elemektől
Az első rakoncatlan molódiát.
S formálta tágyan: szive melegével,
A lelke sirt, a nóta is vele.
És könybe lábadt a dal gyönyörétől
A vándor sötét, bánatos szeme.

Örök himnusza életnek, halálnak,
It zsong a lelkünkben, amíg vagyunk.
Dallal ringatja bölesönket a dajka,
Dallal temetnek el, ha meghalunk.
Szerelmes szívek, ha kettőszakadnak,
Dalba zokogják el fájdalmukat,
Klarinét, cimbalom, hegedűszónal
Király és koldus egyaránt mulat.

—*—

Peterdy Andor.

A játék vége.

Írta: Zoltán Vilmos.

Azt a pofont, mely Jean Delombre vicomte

arcán a fényesen kivilágított klubban elesattant, meghallották egész Parisban. És a botrányra éhes világ elégtlenül dörzsölgette kezeit.

A kis kövér Félix de Chaney maga sem értette, hogy haragja mikép tudta elragadni ennyire. De a vicomte viselkedése a gróf feleségével szemben már annyira híján volt a kötelező tiszteletnek s a botrány annyira közszájon forgott, hogy a gróftól a vicomte láttára elfogta a meggondolatlan düh.

Másnap reggel meg volt a párba és a gróf pisztolygolyója sou-nyi rést szakított a vicomte balfülén.

Ezzel a dolog el volt intézve, de csak kifelé, ellenben a családban állandóan forrongtak a kedélyek a szép Juliette grófnő ellen, akinek meggondolatlansága ismét a botránykrónika lapjaira került.

Végre is összeült a családi tanács és ennek eredménye az volt, elhatározták, hogy Juliettet Paristól mentől messzebbre, a de Chaneyak svájci vadászkastélyába fogják küldeni, egy évi száműzetésbe.

II.

A Mot Plane francia lejtőjén, a fenyvesek régiójában, alig egy órányira a hóhatártól áll Le Nid, a gróf de Chaney család ódon vadászkastélya. A kastély valaha rablólovagok sásfőszke volt, s egyik tornya még a régi vár maradványa.

A de Chaney család tagjai nem igen törődtek e távoli birtokkal. Az egész kastély és a körülötte fekvő rengeteg a vén Thibeaut apó gondjaira volt bízva, aki őszhajú, törődött feleségével és a kettejük árva unokájával, Andréval, csekély számú cselédség élen rendbetartotta a regényes fekvésű birtokot.

Azelőtt évenként egyszer Félix gróf néhány barátjával eljött egy-két napra, hogy zergákra va-

dasszon, de néhány év óta e látogatások is elmaradtak.

Thibeaut apó meglepetése tehát elképzelhető, mikor a falubéli postás egy tavaszutói delutan levelet hozott neki Paristól. A levélben Félix gróf tudatta feleségének és társalkodónőjének megérkezését, akik hosszabb ideig, előreláthatóan egy évig Le Nidben fognak tartózkodni. A gróf erősen lelkére kötötte hű szolgájának, hogy a grófnőre úgy vigyázzon, mint a szemfényére s különösen hangsúlyozta, hogy feleségének ott időzése alatt tilos látogatásokat fogadni.

André, egy huszonhatéves, esinos fiú, okos és mély kedélyre valló, langoló szemekkel, akinek az öreg a levelet megmutatta, vallat vont.

— Megint valami nagyuri botrány — szolt egykedvűen. — Mi közünk hozzá? Én ugyan nem fogok ellenőrizni senkit.

— Azt fogjuk tenni, amit az uraság parancsol — szolt szikrázó szemekkel az öreg. — És ha ellenkezni mersz, leütlek.

André szó nélkül fogta hosszúesővű puskáját, azt vállára vette és kimért léptekkel elindult az erdő felé.

III.

Késő délután volt, midőn a Le Nid felé vezető kanyargó hegyi úton könnyű hintó tartott felfelé. A hintóban Félix gróf, Juliette grófné és miss Hobs, a társalkodónő ültek.

A grófnő unottan hallgatta férje üres fecsegését, aki kötelességének tartotta a hölgyeket mulattatni. A hosszú vasuti utazás és az immár harmadfél óraig tartó kocszizas kifárasztotta a grófnét. A szemközti ülésen miss Hobs jóízűen falatozott — az ut tartama alatt talán tízedszer — a magával hozott sonkaszalátokból. Egy kanyarulatnál véletlenül kitékin ett és ijedten felsikoltott: — Jaj! Rabló!

az önbírálatra. Az én véleményem, hogy az újságíróknak el kell fogadnia minden kritikát, legyen az előnyére vagy hátrányára, de a némileg is hivatott újságíróknak az ön bírálata állhat legerősebben. Ez az önbírálat lehet olyan, mely az elismerést elhárítani igyekszik, lehet olyan, mely nem tér ki az elől, a földolog, hogy szilárdul álljon, mert ha ingadozik, utján nem viheti tovább a közvélemény legerősebb áramlata se.n.

E gondolatok készlettek arra, hogy az ünnepeltetést elhárítani megkíséréltem, ez szülte a tépelődést, hogy jutalmam, az arany toll fénye nem csillagja é tul a letűnt 10 év tartalmát. S vajjon nem csupán a barátai szeretet, a munkatársi finom udvariasság tartja egyensúlyban a mérleget, melynek egyik serpenyőjébe a jutalom, a másikba a megjutalmazott munka kvalitása és kvantitása tétetett.

És ha még sem tértem ki-előle határozottan, annak egyik oka, hogy csakugyan önzellenül, anyagi áldozatokkal dolgoztam, a másik, hogy a közvélemény — talán csupán önzetlenségem kívánván honorálni — aranytollat nyomott a kezembe, aholott ha úgy tetszett volna neki, a kalamárisomat csaphatta volna a falhoz.

De ha azt a keretet tekintem, a melyben az ünnepség lefolyt, ha az abban részt vevők jóságos arckifejezésére, jó akaróim, munkatársaim és barátaim szeméből kisu-gárzott örömteljes tekintetekre gondolok, ha elgondolom, hogy azt a jutalmat nem egy, de száz kéz nyújtotta száz meg száz nemes szív és fenkölt lélek szives adományaként, a csöndes megnyugvás érzetének fehér szárnyai kezdenek kibontakozni fölöttem és a mélységes hálaérzet hatja át

lelkemet, a mit csak fokoz az a tudat, hogy a 10 év nem mult el nyomtalanul, mert elvitte, eltemette azt a közönyösséget, a mit sokszor állítottunk oda haladásunk akadályként és feltámasztotta az érdeklődést a tisztességes törekvések és a becsületes munka iránt.

Ugy ezt a felemelő tudatot, mint kegyes megemlékezésüket hálásan köszöni alázatos szolgájtuk
Temesközzy Gerzson.

Felhívás.

Több asztalos iparos körében felmerült az az eszme, hogy asztalosok szövetkezése által célszerű lenne egy készárúraktárt berendezni, a helybeli asztalosok által készíthető bútorkészítéssel. Egyes iparosnak nincs annyi anyagi tehetsége, hogy ily raktárt felállíthasson, többen azonban könnyen megvalósíthatják s ezáltal megakadályozzák, hogy a közönség vidéken legyen kénytelen sokkal drágább áráért beszerezni szükségleteiket, másrészt nem a vidéki kereskedők tennék el azt a hasznot, amely helybeli iparosokra is ráfér és nem engednék magukat, munkájukat kiuzsoraztatni.

Végül az anyagok beszerzésénél is ily társulás által föltétlenül kedvező viszonyokat teremthetnének maguknak.

Én az eszmét helyeslem és pártoláraméltónak tartom, kivételre azonban az érdekeltek szakszerű megbeszélése, a dolog minden oldalról való megvilágítása szükséges.

E tárgyban hozzám intézett kérés folytán szívesen ajánlottam föl közreműködésemet arra, hogy az összes érdekelteket egy értekezletre összehívjam.

Felhívom tehát összes asztalos iparos polgártársaimat, hogy f. hó 15-én, kedden délután 4 órákor a városházán tartandó értekezleten saját jól fel-fogott érdekükben megjelenni sziveskedjenek.

Temesközzy Gerzson szerk.

lárma megszűnt.

Vegre elnyomta a fáradtság és mély álomba merült.

IV.

Másnap reggel kiderült, hogy nem történt semmi katasztrófa. Csak az ágyának volt nehez miss Hobs edes terhe és összeroppant alatta. A miss nem mert mozdulni és tovább aludt az ágy romjai és parnái között a parketten.

Reggeli után Juliette társalkodónőjével kiült az erkélyre. Szemük előtt esodálatos szép hegyi panorama terült el, meguranyozva a májusi nap sugaraitól.

Miss Hobs halkan felsikoltott.

— A rabló! — szólt és lemutatott a parkba.

Vállan fegyverével egy hatalmas tölgyhöz támaszkodva ott állt André. Mellette állt a szép vadászszék.

— Hm, elég esinos rabló, — szólt Juliette. Kedvem volna lerajzolni. Drága miss, hozd csak ki a vázlatkönyvemet.

André latható megdöbbenéssel bámult Juliette arcára. Mikor észrevette, hogy a hölgy őt nézi, távozni készült.

— Megálljon! — kiáltott le Juliette.

André habozott.

— Megálljon! — ismételte Juliette ellentmondást nemtűrő hangon.

André megállt és a grófné gyorsan papírra vetette a vadász és a kutya alakját.

— Most várjon! — szólt parancsolólag, azután pongyolában, hajadonfővel lesietett a parkba.

— Kicsoda ön? — kérdezte.

André megmondta.

— Tehát az én szolgálatomban áll?

André igent intett.

— Ön most körül fog vezetni a parkban, az épületekben, az erdőben és megmutat mindent.

André ké-szeak nyilatkozott és türelmesen,

MI UJSÁG?

— Szives olvasóink figyelmébe.

Csekély személyemet ért kitüntetés alkalmával jó akaróim, barátaim és ismerőseim közül sokan seregnyőleg és levélben voltak kegyesek jókívánataikat tolmácsolni. Midőn ezekért soha el nem muló hálámat és forró köszönetemet ez nton kifejezni szerenésén van, ezt az alkalmat használom föl arra, hogy az irányomban oly nagy körben és oly impozáns módon megnyilatkozott rokonszenvek és elismerésnek nagy részét áthárítom szeretett munka társaimra és azok közül különösen V e r á n I s t v á n urra, évek hosszú során végig mindig önzetlen, nagy tehetségű közéleti pályatársamra, nagyértékű és nélkülözhetetlen támogatásáért, buzgalmaért, a esüggedések óráiban szeretetteljes hátoritására és ama nemes érzelmeiért, melyel munkámat megkönyíteni igyekezett. Nem különben mely hálámat fejezem ki S z e r d a h e l y i J a n o s urnak ragaszkodásáért, a melynek kitüntetett pozícióját s ebből kifolyólag ama feledhetetlen napot köszönhetem. Végül kérem a rendező bizottság mélyen tisztelt tagjait, hogy fogadják kegyesen benső hálámat és köszönetemet munkáságom és a hozzám fűződő multnak szeretetteljes méltatásáért. Abony, 1910. febr. 3.

TEMESKÖZZY GERZSON
szerkesztő.

— **Hamvazás.** A husvétot megelőző 40 napos bűjt Hamvazó-szerdával veszi kezdetét. Róm. kath. templomunkban a szokásos hamvazás nevezett napon d. e. 9 órákor vette kezdetét s tartott egy jó óra hosszáig, amely idő alatt a hívők (felnőttek és gyermekek) szentelt hamuval jelöltettek meg keresztülükben e szavak kíséretében: Jusson eszedbe óh ember, hogy por vagy és porrá leszel.

— **Jótékonyág.** Gr. Keglevich Gábor és gr. Keglevich Gáborne urnó öméltósága 26 koronát küldött be hozzánk a szegény gyermekek felruházására, mely összeget — az előforduló szükségletekre való fentartással — a népbankban helyeztük el. Fogadják a nagylelkű főúri adakozók kegyes adományukért hálás köszönetünket, mit mi mint közvetítők teljes tisztelettel tolmácsolunk.

— **Elszámolás.** A rkath. munkás egyesület farsangi mulatságán föltűzettek Fötiszt. Lévy Mihály 5 kor. tiszt. Pusztay János 2 kor. Somogyi István 1 k. 60 fil. Kun István 60 fil. K. Molnár József 20 fil. melyekért az uton fejezi ki hálás köszönetét az egyesület Elnöksége.

— **Egyleti élet.** A „Népkör“ ma délután tartja évi rendes közgyűlését, mely alkalommal

tiszteletteljesen felelt a grófné száz esacska kérdésére.

Mikor a nagy halászóhoz értek, melynek partján esinos esónak volt kikötve, a grófnének kedve kerekedett esónakázni. André a esónak hátsó ülésén mesterien kezelte az evezőt, a grófné egyik kezével vizet mert és a gyöngyöző cseppeket ismét visszahullatta a tóba, a másik kezével a szép vadász fejét simogatta.

A grófné tekintete nagyon gyakran André férfiasan szép arcán pihent. A férfi lángoló tekintete csak őt látta.

Esónakázás után, mikor elváltak, már mind a hárman jóbarátok voltak.

V.

Másnap Juliette megint megjelent a parkban. André már várta, kezében kis esomaggal és két erős hegymászó bottal.

— Mondja csak, — szólt Juliette — miért nézett rám tegnap oly mereven, mikor az erkélyen meglátott?

— Mert a megtévesztésig hasonlít egy képhez, mely a szobában függ.

— Ah! Kinek a képe az?

— Egy de Chaney grófné, aki százötven évvel ezelőtt élt. És én szerelmes vagyok abba a képhez.

— Ah! És megmutatja majd nekem?

— Ha parancsolja, grófné!

A grófné elgondolkozott. Tehát ez a vad és szép fiú szerelmes és szerelmének tárgya hasonlít öhozza. Hízelt neki ez a gondolat.

VI.

A hegyi kirándulást követő napon Juliette meglátogatta André szobájában és megnézte a nehai de Chaney grófné arcképét.

Itt váltották az első esókot.

VII.

Elmult nyár és Ndube egyre sürűbben ér-

A gróf és grófné elmosolyodtak. A bokor árnyában fiatal, lángoló tekintetű férfi állt, a hegyi lakosság festői öltözékében. Fejen zöld vadászkalap, hetyke kakastollal, vállan esillogó vadászpuska, mellette gyönyörű, nagy vadászkutya, okos, csaknem emberi szemekkel.

A férfi sötéten nézett a hintóra, majd mikor észrevette, hogy figyelik, megfordult és eltűnt az erdőben.

Felórával később a koesi bekanyarodott a le nidi kastelyba. A lépcsőház előtt levett kalappal, mélyen meghajolva, Thibeaut apó fogadta a vendégeket.

A gróf kinyitott a koesiből és udvariasan lesegítette a hölgyeket. Majd keztesókolt a gróf feleségének és miután barátságosan megszorította Thibeaut apó kezét, visszaült a koesiba, hogy nyomban visszainduljon.

A grófné gúnyosan mosolygott, azután követte Thibeaut apót, aki megmutatta lakosztályát.

A hölgyek megvesoráztak, azután pedig megolvastak. Miss Hobsnak gondja volt rá, hogy Juliette grófné ne maradjon kedvenc olvasmányai nélkül és hozott magával néhány kötetet Paris irodalmának legújabb termékeiből. E mellett magáról sem feledkezett meg és most karosszékében kényelmesen elnyújtózva, nagy gyönyörűséggel olvasta Walter Scotját.

A hölgyek halászóba egymásba nyitak. Csakhamar befeküdtek, de Juliette szeméire nem jött álom. Eszebe jutottak a kísértetek, amelyek ily ősi kastelyokban körüljárnak s lelkén bizonyos nyugtalanság vett erőt.

Ejfel felé miss Hobs szobájában pokoli lárma keletkezett. Reesegés, ropogás, dübörgés hallatszott és közben miss Hobs rémült sikoltásai: — Segítség! Zsiványok! Rablók!

Juliette nem mert mozdulni. Vacogva fejére huzta takaróját és akkor is így maradt, mikor a

Uj üzlet!

Gépraktár!

H i r d e t m é n y.

Van szerencsém szives tudomására hozni a gazdák- és lakosságnak, hogy a Piac-téren (Pintér-féle bazár) a mai kor igényeinek teljesen megfelelő különféle varró- és mezőgazdasági gépekből raktárt tartok, valamint mosógépek, szőlőszeti-, borászati cikkek, a legjobb permetező gépek, kerékpárok és mindennemű alkatrészek nagy választékban kaphatók.

Ugyanítt vas- és vasárú üzletet nyitottam. — Zománcozott edényekben állandóan nagy raktárt tartok.

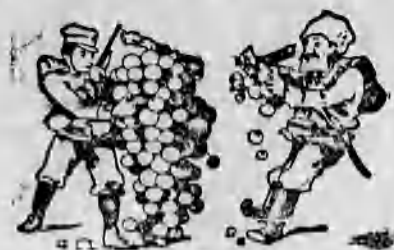
Kerékpárok, varró- és mezőgazdasági gépek a legkedvezőbb fizetési feltételek mellett kaphatók.

Midőn a n. é. közönség nagyra becsült bizalmát kérem, biztosítom a legjobb és legpontosabb kiszolgálásról.

Kiváló tisztelettel

HIRSCHBEIN ZSIGMOND.

3—15

Szőlőoltványokat

szállít amerikai sima és gyökeres vesszőket különféle fajokban, fajtisztaságért jótálva, legdúsabb választékban a már évek óta elsőnek és legmegbízhatóbbnak ismert:

Kisküküllőmenti első szőlőoltvány-telep.

Tulajdonos: CASPARI FRIGYES.
MEDGYES, 61. SZ (Nagyküküllő-m.)

Tessék képes árjegyzőket kérni!

Az árjegyzékben található az ország minden részéről érkezett elismerő levelek, emellett minden szőlőbirtokos megrendelésének megtétele előtt az ismerős személyiségektől egy szó, mint irásbelileg bizonyosságot szerezhet magának fenti szőlőtelep feltétlen megbízhatóságáról.

Az „Alföldi hitelközvetítő és parcellázó társaság”

SZOLNOKON

(Szapáry-utca, Kindlovits-féle házban.)

Kölcsönöket szerez kis és nagy birtokokra,

az ingatlanok 75—80 %-a erejéig 4 % os alapon;

birtokokat vesz, elad és parcelláz;

birtokokat bérel és bérleteket közvetít.

Megbizóink részére keresünk bérletre kisebb nagyobb birtokokat.

Kérdezősködésekre díjtalanul válaszol

Török és Társa Szolnokon.

Telefon szám 188.